

Kwolek Krystyna. Materiał dla grupy 0,,B”

4.05.2020r. Jesteśmy muzykalni.

Cele ogólne: – umuzykalnienie dzieci; rozwijanie sprawności manualnej i poczucia rytmu.

Cele operacyjne Dziecko: – śpiewa piosenkę; wykonuje prosty instrument i akompaniuje na nim. Środki dydaktyczne: piosenka Skaczące nutki, fasola, nagrania melodii: marszowej, poleczki, walca (Internet), folia samoprzylepna lub sznurek.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 21. Kończenie ozdabiania grzechotki (marakasów).

2.. Zabawa Muzyczne powitania. Rodzic rzuca kolejno do dziecka piłkę i, śpiewając, zadaje mu krótkie pytania. Dziecko odrzuca piłkę i odpowiada na pytania, również śpiewając. Stara się udzielać odpowiedzi na pytania całymi zdaniami, np. Czy chciałbyś spotkać się z kolegami z przedszkola?

Co chciałbyś dzisiaj robić?

Jaka jest twoja ulubiona potrawa?

II

Zabawy przy piosence Skaczące nutki.

1. Słuchanie piosenki Skaczące nutki (sł. Dorota Gellner, muz. B. Kolago).

I. Do przedszkola wpadły nutki.

Wszystkie miały czarne butki,

czarne szelki i czapeczki,

i skakały jak piłeczki.

Ref.: Ta wysoko,

tamtą nisko,

ta z plecakiem, ta z walizką.

Roztańczone

nutki trzy:

do, re, mi,

nutki trzy.

II. Poprosiły o mieszkanie

w dużym, czarnym fortepianie

i biegały, i skakały

po klawiszach czarno-białych.

Ref.: Ta wysoko...

III. Nawet na leżakowaniu

przeszkadzały dzieciom w spaniu

i skakały po kocykach

w czarnych szelkach i bucikach.

Ref.: Ta wysoko...

2. Rozmowa na temat piosenki.

– Jak nazywały się nutki?

– Ile ich było?

– Co robiły?

3. Zabawa Klawiatura. Rodzic dzieli pokój sznurkiem na dwie części: prawą i lewą. Po prawej stronie siada dziecko – są to dźwięki wysokie. Po lewej stronie siada rodzic – są to dźwięki niskie. Przy dźwiękach piosenki granej w wysokim rejestrze tańczą nutki wiolinowe (dziecko siedzące po prawej stronie). Przy zmianie na rejestr niski – tańczą nutki basowe (rodzic siedzący z lewej strony), a wiolinowe siadają. Gdy zabrzmie melodia w środkowym rejestrze, osoby z obydwu grup zamieniają się miejscami.

4. Nauka I zwrotki piosenki z wypełnianiem pauz klaskaniem (refrenu i pozostałych zwrotek dzieci uczą się w następnych dniach).

5. Zabawa Tańczące nutki.

Przy melodii marszowej dzieci – nutki – idą po obwodzie koła krokiem marszowym. Są nutkami marsza. Podczas melodii poleczki poruszają się cwałem bocznym (są nutkami polki). Podczas melodii walca kotłyszają się na boki (są nutkami walca).

Zabawa ruchowa rozwijająca szybką reakcję na sygnał – Słuchamy uważnie. Dzieci ostrożnie poruszają się po sali z zamkniętymi oczami. Kiedy usłyszą dźwięk dowolnego instrumentu perkusyjnego, siadają skrzyżnię. Hasło – Idziemy, zaprasza je do ponownego marszu

Grająca fasola – wykonanie instrumentu do gry. Wykonanie pracy plastycznej.

Nauczyciel zwraca uwagę dzieci, że fasola wsypana do puszki metalowej po napoju przy potrząsaniu porusza się i wydają dźwięki. Proponuje dzieciom wykorzystanie tej cechy przy wykonaniu grzechotek. Zakleić otwór taśmą.

- Granie na grzechotkach podczas śpiewania dowolnej piosenki lub słuchania wybranego utworu muzycznego (można wykorzystać ten sam utwór, którego dzieci słuchały w pierwszej części zajęć).

III

1. Karta pracy, cz. 4, s. 22. Wyklaskiwanie podanych rytmów. Nazywanie narysowanych instrumentów i osób, które na nich grają. Kolorowanie rysunków wybranych instrumentów. **Potrzebna będzie folia malarska i baloniki do zajęć na jutrzejszy dzień.**

5.05.2020r. Muzykalna folia.

Cele ogólne: – słuchanie muzyki; przedstawianie i kojarzenie obrazów w wyobraźni; odejmowanie na konkretach.

Cele operacyjne Dziecko: – świadomie słucha muzyki, tworzy do niej skojarzenia i wyraża odczucia przez wprawianie folii w ruch; wyznacza wynik odejmowania, działając na konkretach.

Środki dydaktyczne: nagranie utworu Akwarium, wiersz Niedokończona bajka, instrumenty – perkusyjne- grzechotka, folia malarska, balony, nagranie muzyki poważnej, kartoniki z kropkami (w zakresie ośmiu)-**Wyprawka plastyczna.**

Przebieg dnia

I

1. . Karta pracy, cz. 4, s. 23. Odszukiwanie na dużym zdjęciu instrumentów przedstawionych na zdjęciach na dole karty. Nazywanie ich: harfa, klarnet, altówka, obój.

II

Zabawy folią – Folia i wydawane przez nią dźwięki.

- Szukamy dźwięków – dzieci chodzą swobodnie po sali, omijając folię rozłożoną na środku. Nauczyciel śpiewa imiona kolejnych dzieci, a one podchodzą i próbują wydobyć z folii jakiś dźwięk, następnie siadają dookoła niej.
- Co przedstawia ta muzyka? – słuchają nagrania utworu muzyki poważnej, próbują werbalnie wyrazić swoje wrażenia. Wypowiadają się o tym, z czym kojarzy im się słuchana muzyka. Dzieci ponownie słuchają nagrania i próbują przełożyć swoje wyobrażenia na ruch.
- Jaka jest folia? – rozmawiają na temat właściwości folii; jej wykorzystywania – np. do okrycia mebli, podłogi podczas malowania.
- Z czym kojarzy się folia? – dzieci ustawiają się w kole wokół rozłożonej folii; biorą folię do rąk i próbują nią poruszać – mówią, z czym im się kojarzy (powierzchnia wody).

Poruszają folię w górę i w dół, wolno i szybko – obserwują, jakie fale powstają i jaki dźwięk wydaje folia. Nauczyciel wrzuca na folię małe, miękkie piłeczki lub balony – dzieci tak poruszają folię, aby one nie spadły. Tworzą jak największe fale; pod folię przebiegają te z nich, których imiona wywoła nauczyciel.

Podczas odtwarzania utworu Akwarium (wpisać w Google: utwór akwarium) dzieci poruszają folię w rytm muzyki. Piękna spokojna muzyka.

- Inscenizujemy wiersz – dzieci siadają wokół folii; nauczyciel mówi wiersz Niedokończona bajka, a dzieci zastanawiają się, w jaki sposób mogłyby go zainscenizować z wykorzystaniem folii. Przy powtarzaniu przez nauczyciela kolejnych wersów wiersza dzieci podają swoje propozycje jego interpretacji z wykorzystaniem folii, realizują swoje pomysły. Na zakończenie samodzielnie wymyślają, co mogłoby się jeszcze zdarzyć w tej bajce, i ilustrują swoje opowiadanie z wykorzystaniem folii.

Wielkie morze, wielkie góry,
przymknij oczy – widzisz chmury.
Wiatr się zrywa, dmucha lekko,
coraz szybciej, bardzo prędko.
Coś szeleści, coś furkocze
jakby jakieś zianie smocze...
Tam szeleści, tu podskoczy...
ktoś spod ziemi wnet wyskoczy.
A zza krzaków widać oczy:
duże oczy, wielkie oczy.
Kto tu na swym koniu bieży?

W lśniącej zbroi? To królewicz
po księżniczkę w ciemność jedzie,
jego serce go tu wiedzie.

A zza krzaków widać oczy:
duże oczy, wielkie oczy.

Coraz głośniej, coraz szumniej,
coraz ciemniej, coraz smutniej-

Wiatr się zrywa, dmucha lekko,
coraz szybciej, bardzo prędko...

Skąd te oczy? Skąd królewicz i królowa?

Pomyśl sam – a bajka będzie piękna!

Zabawa ruchowa rozwijająca umiejętność współdziałania – Chodząca folia.

Dzieci chowają się pod folię. Te, które stoją na zewnątrz, trzymają jej brzegi; wszystkie razem próbują się poruszać po sali zgodnie z instrukcjami nauczyciela, np. Folia idzie do przodu, na prawo, do tyłu, na lewo... ale w taki sposób, aby folia z nich nie spadła i nie rozdarła się.

Zabawa matematyczna – W sklepie muzycznym. 1. Oglądanie obrazka przedstawiającego wystawę sklepu muzycznego, na której znajdują się różne rodzaje instrumentów. Rozpoznawanie i nazywanie ich; przeliczanie wszystkich instrumentów; liczenie instrumentów danego rodzaju. (Wykorzystać Karty pracy cz.4, s.24 ilustracje i kartoniki z kropkami z wyprawki plastycznej).

2. Zabawa Kupujemy instrumenty.

Nauczyciel przedstawia dzieciom zadania z treścią; dzieci dokonują obliczeń na palcach, a potem na liczmanach; podają wyniki swoich obliczeń.

Np. -W sklepie muzycznym na półce leżało dziewięć grzechotek. Dziadek kupił dwie grzechotki dla swoich wnuków. Ile grzechotek zostało na półce w sklepie?

Do sklepu muzycznego przywieziono osiem trąbek. Cztery trąbki schowano do magazynu, a resztę wyłożono na wystawie. Ile trąbek wyłożono na wystawie?

3. **Karta pracy, cz. 4, s. 24.** Ćwiczenie graficzne Dorysuj lub skreśl. Przeliczenie kropek w kołach i sprawdzenie, czy w kolumnie, przy której się one znajdują, jest taka sama liczba instrumentów. (Jeśli jest ich zbyt mało, należy je dorysować, jeśli zbyt dużo – skreślić).

Karta pracy, cz. 4, s. 25. Czytanie całościowe nazw instrumentów: gitara, klarnet. Powtarzanie ich. Kolorowanie pól z literami tworzącymi te wyrazy

6.05.2020r. Gramy i śpiewamy.

Cele ogólne: – rozwijanie płynności ruchów ręki podczas malowania postaci ludzkiej; rozwijanie umiejętności dodawania i odejmowania; rozwijanie sprawności fizycznej.

Cele operacyjne Dziecko: – maluje postać ludzką; dodaje i odejmuje w zakresie 10; uczestniczy w ćwiczeniach ruchowych.

Środki dydaktyczne: piosenka Orkiestra, wiersz K. Datkun-Czerniak Deszczowy koncert, przedmioty szeleszczące przy poruszaniu, farby plakatu, pędzle, różne instrumenty, pałeczka, flamaster, karta pracy, cz. 4, s. 26, książka, s. 77.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 26. Śpiewanie ulubionej piosenki głosami zwierząt przedstawionych na zdjęciach. Rysowanie po śladach rysunków spirali i jednocześnie wypowiedzianie na wydechu aaaaaa..., dopóki nie braknie tchu

II

Jestem muzykiem – malowanie farbami scen realnych.

1. Zabawa przy piosence Orkiestra (muzyka popularna, słowa: autor nieznany).

Przy słowach piosenki dzieci naśladowują poszczególne instrumenty. Dzieci: Bum, uderzają pięściami w piersi – bęben, ta, ra, ra, ra. (2 razy) naśladowują grę na trąbce – jedną dłoń, zwiniętą w pięść, trzymają przy ustach, drugą wysuwają do przodu i cofają, Trara, rara, naśladowują grę na trąbce, bum, bum, bum. (2 razy) uderzają pięściami w piersi – bęben.

2. Wykonanie pracy plastycznej Jestem muzykiem. Nauczyciel proponuje dzieciom namalowanie siebie jako muzyka grającego na wybranym instrumencie.

- Samodzielne działania dzieci; zwrócenie uwagi na poszczególne elementy postaci ludzkiej.
- Oglądanie powstałych prac; odgadywanie, kogo one przedstawiają i na jakich instrumentach dzieci grają.
- Prezentowanie prac na wystawie w kąciку dla rodziców.

3. Dodawanie i odejmowanie w zakresie 10.

1. Dodawanie i odejmowanie z wykorzystaniem kredek. Układanie treści zadań do podanych działań i wyliczanie, dawanie odpowiedzi. $5 + 4 =$, $3 + 2 =$, $8 - 2 =$, $6 - 3 =$. i je odczytuje. To w zeszytcie w kratkę. Ćwiczenia w zeszytcie w kratkę. Liczenie na palcach. Wpisywanie wyników.

Ćwiczenia gimnastyczne- zabawy na podwórku.

Nauka wiersza na ocenę na piątek

K. Datkun-Czerniak **Deszczowy koncert.**

Kiedy deszcz pada i pada,
a ja w domu jestem sama,
to słyszę koncert deszczowy.
Kropla kroplę goni i o szybę dzwoni
plum, plum, pla.
W rynnie woda gra:
szu, szu, sza.
O parapet stukają kropelki.
bo deszcz pada niewielki:
Grają krople wesoło –
na liściach też,
wszędzie tam, gdzie pada deszcz!

- **Ćwiczenia w książce, s. 77.** Opowiadanie o obrazku, śpiewając o nim. Nazywanie instrumentów przedstawionych na zdjęciach. Dzielenie ich nazw na sylaby i na głoski.

7.05.2020r. Trębacz z wieży mariackiej.

Cele ogólne: – rozwijanie mowy; stwarzanie okazji do słuchania piosenek na żywo.

Cele operacyjne Dziecko: – wypowiada się na temat opowiadania; w skupieniu słucha wykonawców i nagradza ich brawami.

Środki dydaktyczne: opowiadanie Z. Chmurowej O trębacz z wieży mariackiej, piosenki: Muzykanci konszabelanci, Krakowiak wiosenny, pięciolinia z nutami gamy, nagranie hejnału z wieży mariackiej, karta pracy, cz. 4, s. 27, Przygotowanie... s. 23.

Przebieg dnia

I

1. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 23.

- Nazwanie rysunków. Podzielenie ich nazw na głoski. Dorysowanie lub skreślenie okienek pod rysunkami tak, aby ich liczba odpowiadała liczbie głosek w ich nazwach. Zabawa przy piosence Muzykanci konszabelanci.

Dzieci, podzielone na dwie grupy, prowadzą dialog, na końcu dzieci – muzykanci – wymieniają jakiś instrument (np.: skrzypce, flet, trąbka itp.) i wykonują ruchy naśladujące grę na tym instrumencie, naśladując jednocześnie odpowiednie dźwięki (np. na skrzypcach: dylu- -dylu, dylu-dylu; na trąbce: trutu-tutu, trutu-tutu; na flecie: fiju-fiju, fiju-fiju itp.). Dialog może być prowadzony przez dzieci i nauczyciela.

Jestem muzykantem konszabelantem,

my muzykanci konszabelanci.

Ja umiem grać, my umiemy grać.

A na czym? Na pianinie.

A pianino i-no, i-no, a pianino i-no, i-no,

a pianino i-no, i-no, a pianino bęc!

II

Opowiadanie na podstawie utworu Z. Chmurowej O trębacz z wieży mariackiej.

1. Słuchanie opowiadania.

Dzień był letni, skwarny. Upał ciągle wzrastał. Strażnicy krakowscy nie strzegli dziś miasta. Wszyscy w cieniu murów zasnęli snem twardym, odkładając na bok ciężkie halabardy. Drzemią więc strażnicy, słońce z nieba praży... a tu się do miasta zbliżają Tatarzy. Choć upał, w czapczyskach futrzanych na głowach. Chcą bogaty Kraków spalić i zrabować? 32 I co teraz będzie? Kto ludzi ostrzeże? Szczęściem trębacz wchodzi na mariacką wieżę. Zaraz zagra hejnał w cztery świata strony. Wtem dostrzegł Tatarów na koniach spienionych. Trębacz przerażony ścisnął trąbkę w

garści. – Trzeba zawiadomić miasto o napaści! Uniósł trąbkę w górę i wnet z całej mocy zaczął grać rozgłośnie hejnał za hejnałem. Tym graniem ostrzegł wszystkich ludzi w mieście. Strażnicy na murach ocknęli się wreszcie. Zawrzały ulice jak huczająca rzeka. Pobici Tatarzy musieli uciekać. Wszyscy gnali wroga: i młodzi, i starzy. Hura! Gdzie pieprz rośnie uciekli Tatarzy. A trąbka wciąż grała swój hejnał dopóty, póki nie umilkła, przerwawszy w pół nuty... – Zwycięstwo! Gdzie trębacz? Sprowadzić go z wieży! – Wiwat, wiwat trębacz! Lecz trębacz już nie żył. Dosięła go mściwa Tatarzyna strzała. Dlatego to trąbka swą nutę przerwała... Brzmi hejnał krakowski srebrnym echem co dnia, gdy nagle w pół tonu ustaje melodia – jakby ją ktoś nagle nożycami przeciął. Dlaczego? Już teraz wiadomo jest dzieciom: na pamiątkę chwili, gdy grał trębacz chwacki swój ostatni hejnał na wieży mariackiej.

2. Rozmowa na temat opowiadania.
 - Czy strażnicy pilnowali Krakowa?
 - Kto ostrzegł mieszkańców?
 - Czy obronili miasto?
 - Co się stało z trębaczem?
 - Jak krakowianie upamiętnili to wydarzenie?
3. Słuchanie nagrania hejnału z wieży mariackiej- Internet lub radio program 1 o godz.12 w południe posłuchać.
4. Karta pracy, cz. 4, s. 27. Rysowanie coraz mniejszych szlaczków.

J. angielski grupa 0b 07.05.2020 (czwartek)

Hello Boo !

Witajcie, Boo serdecznie was pozdrawia i ma nadzieję, że cały czas ćwiczycie i powtarzacie słówka z wcześniejszych lekcji. Dziś Boo zaprasza was do obejrzenia historyjki obrazkowej z magicznym lustrem w roli głównej. Jako przypomnienie powtarzamy wyliczankę z częściami twarzy
Poproście kogoś dorosłego o pomoc w przeczytaniu poniższych wyrazów.
Powtarzamy:

A funny face, face, face /fejs, fejs, fejs/ wskaż swoją twarz.

A funny nose, nose, nose /nołs nołs, nołs/ wskaż swój nos.

A funny mouth, mouth, mouth /małf, małf, małf/ wskaż swoje usta.

5. **A funny eyes, eyes, eyes** /ajs, ajs, ajs/ wskaż swoje oczy.

A teraz Boo zaprasza do odtworzenia filmiku z historyjką obrazkową, który samodzielnie dla was przygotował. Film znajduje się w materiałach dodatkowych.
Opisany jako: angielski grupa 0b Story.

Dzieci śpiewają i utrwalają słówka zgodnie z nagraniem. Życzę miłego oglądania. W wolnej chwili usiądźcie przed lustrem i róbcie dziwne miny powtarzając:

Funny eyes (śmieszne oczy), **funny nose** (śmieszny nos), **funny mouth** (śmieszna buzia)

Goodbye!

8.05.2020r. Polska– mój dom. Mój dom.

Cele ogólne: – rozwijanie mowy i logicznego myślenia; zapoznanie z różnymi rodzajami domów.

Cele operacyjne Dziecko: – uważnie słucha wiersza i wypowiada się na temat jego treści; nazywa wybrane rodzaje domów.

Środki dydaktyczne: wiersze: K. Datkun-Czerniak Dom, A. Rumińskiej Mój dom, ilustracje, widokówki, ciekawostki lub foldery o danej miejscowości, kolorowe kartonowe elementy domu, karty pracy, cz. 4, nr 28, 29, 30.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 28. Kończenie rysowania po prawej stronie kartki takich samych wzorów jak po lewej stronie.

2. Oglądanie obrazków, widokówek, zdjęć, folderów przedstawiających miejscowość, w której mieszkają dzieci lub wybrać się z dzieckiem na spacer i pokazać ciekawe miejsca

- Rozpoznawanie i nazywanie przedstawionych tam miejsc.
- Swobodne rozmowy na temat osiedli, na których mieszkają dzieci, adresów zamieszkania dzieci i adresu przedszkola.
- Dzielenie nazwy miejscowości na sylaby, różnicowanie głosek: pierwszej i ostatniej.
- Wypowiadanie nazwy miejscowości z różnym natężeniem głosu, różną intonacją i w różnym tempie. Układanie zdań z nazwą miejscowości, w której mieszkają dzieci. Śpiewanie ich na wymyślone przez dzieci melodie.

II

Słuchanie wiersza K. Datkun-Czerniak Dom. (na pamięć na 12 maj- recytacja na video).

1. Ćwiczenia analizy i syntezy wzrokowej – Co powstanie z tych elementów?

Nauczyciel układa przed dziećmi kolorowe elementy domu powycinane z kartonu.
Zadaniem dzieci jest ułożenie ich w jedną całość i określenie, co utworzyły.

2. Słuchanie wiersza.

Dom to rodzina.
Dobre mamy ręce,
co przytulą, pomogą się ubrać szybko.
To tato, który poczyta bajkę na dobranoc
i nazwie mnie złotą rybką.
Babcia i jej słodkości,
serniki, makowce – pyszności!
Dziadek, który ma dla mnie czas szybko
i mocno kocha wszystkich nas.
I moje rodzeństwo kochane.
Nigdzie stąd nie wyjadę,
Na zawsze w domu zostanę.

3. Rozmowa na temat wiersza.

– Czym jest dom dla autorki wiersza?

4. Określanie przez dzieci, co dla nich oznacza słowo dom. Zapisywanie propozycji dzieci dookoła hasła Dom to... Zwrócenie uwagi, że dom oznacza nie tylko budynek, w którym się mieszka, ale również – i przede wszystkim – rodzinę i więzi, które ją łączą.

5. Zapoznanie z przysłowiami dotyczącymi domu. Wyjaśnianie przez dzieci, co one oznaczają: Wolność Tomku w swoim domku;

Wszędzie dobrze, ale w domu najlepiej;

Gdy jesteś w cudzym domu, nie zawadzajże nikomu;

Gość w dom, Bóg w dom.

6. Wypowiedzi dzieci o tym, jak wyglądają ich domy i kto w nich mieszka.

7. Ekspresja słowna Lubię, gdy...

Dzieci kolejno kończą zdanie: Lubię, gdy w moim domu...

Zabawa dydaktyczna Różne domy.

1. Dzieci podają znane im nazwy domów; określają, jak wygląda taki dom, np. **dom jednorodzinny, bliźniak, blok, wieżowiec, domek kempingowy.**

2. Słuchanie wiersza A. Rumińskiej Mój dom.

Ślimak ma swój domek, choć taki malutki, My też mamy swoje domy, małe albo duże, piesek się może schować do swej psiej budki. a przed domami ogródek i podwórze. Ptaszki mają gniazda, liski mają norę, Bawimy się na podwórku wesoło i

miło, żeby potem w domku pięknie nam się śniło, kurki mają kurnik, a krówki – oborę.

3. Rozmowa na temat wiersza.

– O jakich domach jest mowa w wierszu?

Kto w nich mieszka?

4. Zabawa Omawiamy domy ich wygląd; wskazują na swych obrazkach elementy domu wymieniane przez nauczyciela: dach, komin, okna, drzwi.

1. Karta pracy, cz. 4, s. 29, 30.

Wychowanie fizyczne – kl. 5(dziewczyny)

W miarę wolnego czasu, proszę w tym tygodniu wyznaczyć sobie bezpieczną trasę i przed wieczorem pobiegać dla relaksu, dotlenienia organizmu.

Opracowała: Krystyna Kwolek.